

Hrdina všedních dní

Když se z domova plného lásky,
který tak moc milovala,
stal domov řevu a hádky,
kde chybí ten, s kým by se radovala.

Padala do tmy hluše
tam, kde nerostou sedmikrásky,
byla jak tělo bez duše
a její srdce bušilo bez lásky.

Jen kamarád je světlem v mlze,
on v úsměvu má záři,
vždyť vždycky setře všechny slzy,
co stékají po tváři.

On stal se pro ni hrdinou,
hrdinou všedních dní,
a když temné stíny všude se pnou,
udělá první poslední.

Justýna